

# РЕШЕНИЕ

№ 2779

гр. София, 08.06.2020 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,**  
в публично заседание на 26.05.2020 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Диана Стамболова**

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **13936** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 118 от Кодекса за социалното осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба от И. К. К. чрез адвокат А. Ч. срещу Решение № 1040-21-591/20.11.2019г. на Директора на ТП на НОИ С. - град, с което е отхвърлена като неоснователна жалбата на И. К. К. срещу Разпореждане № 214-00-5044-7 от 21.06.2019г., на ръководителя по осигуряването за безработица и е потвърдено Разпореждане № 214-00-5044-7 от 21.06.2019г., на ръководителя по осигуряването за безработица. Излага доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт и потвърждаващото го решение, като издадени при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, при неправилно тълкуване и прилагане на материалноправните разпоредби на КСО и поднормативните актове по прилагането му. Сочи като съществени процесуални нарушения на АПК обстоятелството, че жалбоподателят не е бил уведомен за започналото административно производство, съгласно изискването на чл. 26, ал. 1 от АПК и по този начин е бил лишен от възможността да участва в него. В тази връзка счита, че са нарушени и разпоредбите на чл. 34 и чл. 36 от АПК, принципите на безпристрастност, обективност и равнопоставеност на страните. Счита, че са нарушени разпоредбите на чл. 102, ал. 1 и ал. 2 от АПК във вр. с чл. 99, т. 2 от АПК като производството по възобновяване е образувано извън преклузивните срокове, без за това да е уведомено засегнатото лице. Твърди, че оспореният административен акт е немотивиран, като

остава неясно какво точно предписание на държавните органи не е било изпълнено и в какво производство, за да се определи наличие на основание за издаване на разпореждането. Във връзка с посоченото като основание за издаване на оспореното разпореждане обстоятелство, че са заличени данни по чл. 5, ал. 4 от КСО изтъква, че работникът и служителят няма пряко отношение към подаването на тези данни, не е ясно от кого и кога са били заличени и за кои периоди, управителят на фирмата Е. Д. е заявил, че по негово искане не е заличавана информация, поради което жалбоподателят счита, че заличаването на данните е станало без правно основание, а заличаването на информация от електронната база данни на НОИ по същество се явява и престъпление. С доводи за материална незаконосъобразност и необоснованост на оспореното разпореждане и потвърдителното решение, моли да бъдат отменени. В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуалния си представител поддържа жалбата. Представя писмени бележки. Претендира присъждане на съдебни разноски по списък.

Ответната страна – Директорът на ТП на НОИ С. град чрез процесуален представител оспорва жалбата и моли да се отхвърли като неоснователна, необоснована и недоказана. Представя подробни писмени бележки. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка: С Разпореждане № 214-00-5044-1 от 19.09.2016г. /лист 57 от делото/, на основание чл.54ж, ал.1 вр. с чл.54а, ал.1 и чл.54б, ал.1 и чл.54в, ал.1 от КСО, на И. К. К. е отпуснато парично обезщетение за безработица, считано от 08.09.2016 г. до 07.05.2017 г. в размер на 23.39 лева дневно. Основанието е прекратено трудово правоотношение на основание чл. 71, т.1 вр. с чл.70 от КТ на жалбоподателя с работодателя [фирма] БИК[ЕИК], считано от 08.09.2016 г., въз основа на Заповед № 050/08.09.2016г. за прекратяване на трудов договор № 080/11.08.2016г., издадена от управителя на [фирма] – С. И.. /лист 61/

Изплащането на ПОБ е прекратено с Разпореждане № 214-00-5044-2 от 03.05.2017 г., считано от 02.05.2017г., поради започване на трудова дейност.

С Разпореждане № 214-00-5044-3 от 03.08.2017 г., на основание чл.54г, ал.4 от КСО, е постановено спиране на производството по изплащане на ПОБ на И. К. К., считано от 02.05.2017г. до извършване на проверката по отношение на осигурител [фирма] БИК[ЕИК] от компетентните органи.

При извършване на последващ контрол от контролните органи на ТП на НОИ- С. град във връзка с подадените от [фирма] БИК[ЕИК] данни по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО за осигурителен стаж и осигурителен доход, въз основа на които са изплатени парични обезщетения за временна неработоспособност поради бременност и раждане на много лица, и предвид установеното, че едноличният собственик и управител на дружеството - С. В. И., е починала на 15.07.2016 г., в дружеството са извършени проверки от ТД на НАП-С., ИА „Главна инспекция по труда“ (ИА ГИТ) и проверка по разходите на Държавното обществено осигуряване /ДОО/ от контролен орган на ТП на НОИ-С. град.

Съгласно уведомително писмо вх. № 1029-21-383 8#423/10.08.2017г. на ТД на НАП-С. се установява, че няма данни за подавани от [фирма] годишни данъчни декларации по чл. 92 от ЗКПО и годишни финансови отчети за 2015г. и 2016г., декларации образец № 1 и образец № 6 с данни относно осигурителния стаж и

осигурителния доход на лицата са подавани по електронен път, с КЕП, съгласно Заявление вх. № 2214И0100284 от 11.01.2016 г., подадено преди смъртта на собственика. С последващо писмо от 01.02.2018 г. ТД на НАП-С. сочи, че са предприети действия за извършване на проверка по реда на чл. 110, ал. 3 от ДОПК, а с уведомително писмо вх. № 1029-21- 3838#481/12.12.2018г., че към момента на извършване на проверката [фирма], ЕИК[ЕИК] няма правоприемник и органите по приходите на НАП са в обективна невъзможност за извършване на документална проверка на дружеството и следва изготвяне на уведомление до прокуратурата.

Съгласно писмо вх. № 1029-21-383 8#446/04.10.2017 г. на ИА ГИТ се установява, че при извършената проверка, наследниците на С. В. И. са декларирали, че „нямат представа, че тяхната майка е имала фирма“ и не са упълномощавали никого да представлява дружеството.

Назначената в ТП на НОИ-С. град проверка по разходите на ДОО на [фирма] е приключила с Констативен протокол № КВ-5-21-00532644/05.03.2019г. от контролен орган/лист 80/, съгласно който е установено следното: по данни от Търговския регистър /ТР/ от 21.07.2015г. [фирма], ЕИК[ЕИК] се представлява и управлява от С. В. И., която е починала на 15.07.2016г.; в ТР няма данни след смъртта на едноличния собственик на дружеството наследниците да са поискали да продължат дейността, съгласно чл. 157, ал. 1 от ТЗ, нито данни за друго правоприемство; от страна на [фирма], ЕИК[ЕИК] има подадени уведомления по реда на чл. 62, ал. 3 и 5 от КТ след смъртта на собственика (прекръпяване на дружеството), като всички трудови договори са прекратени; липсват данни за подадени и вписани от страна на [фирма], ЕИК[ЕИК] годишни финансови отчети за 2015 г. и 2016 г. и данни за преведени осигурителни вноски за ДОО за времето от 01.01.2016 г. до 31.12.2016 г.

С оглед установеното от компетентните органи на НАП и ИА ГИТ, и поради невъзможност да бъде извършена проверка в [фирма], ЕИК[ЕИК] на първичните счетоводни документи - ведомостите за заплати, трудови договори, заповеди за прекръпяване на трудови правоотношения и други документи за постъпили в дружеството приходи и извършени разходи, от които да се изясни упражнявана ли е стопанска дейност през 2016 г. и 2017 г. и има ли действително възникнали трудови правоотношения за лицата, за които са подавани данни за сключени, респ. прекратени трудови договори с [фирма] преди и след смъртта на собственика на дружеството, респ. възникнало ли е осигурително правоотношение, начислени и изплатени ли са brutните трудови възнаграждения в размерите, в които са подадени данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за периода от 01.01.2016 г. до 31.12.2016 г., е прието, че дружеството не е осъществявало дейност за посочения период.

Лицето Е. Д. не е вписано в ТР като управител на [фирма], а съгласно разпоредбата на чл. 140, ал. 4 от ТЗ увеличаване и намаляване на капитала, приемане и изключване на съдружник, преобразуване на дружеството, избор и освобождаване на управител, имат действие от вписването им в Търговския регистър.

От изложените по-горе факти и обстоятелства, установени при извършените проверки, е направено заключение, че през 2016г. [фирма] не е извършвало дейност по смисъла на Търговския закон, която да предполага наемане на лица по трудов договор за осъществяването ѝ. Не се установяват никакви данни за реализирани приходи от търговска дейност на дружеството през 2016г., които да обуславят изплащане на възнаграждения на лицата, за които са подавани данни в Регистъра на осигурените лица.

С оглед резултата от извършените проверки на [фирма] и липсата на доказателства за извършвана стопанска дейност от дружеството, респ. трудова дейност от лицата, за които има подадени данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, контролните органи са приели, че те не са осигурени лица. При невъзникнало осигурително правоотношение осигурителните вноски не са дължими.

С оглед установеното, са предприети действия от НОИ за служебно заличаване на данните по реда на чл. 3, ал. 13 от Наредба № Н-8 от 29.12.2005г. на Министъра на финансите за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица, като подадените от дружество [фирма], ЕИК[ЕИК] - [населено място], данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за лицата, работили по трудови правоотношения за периода от 01.01.2016 г. до 31.12.2017 г., вкл. са заличени.

С оглед констатираните факти и обстоятелства, с разпореждане № 214-00-5044-4 от 06.06.2019г., на основание чл. 55 от АПК е възобновено спряното производството по изплащане на ПОБ, с мотиви: „Извършена е проверка в “Б. С.“ от компетентен орган.”

Предвид представените нови доказателства от извършените проверки, които имат значение за определяне на правото, размера и периода за изплащане на ПОБ, на основание чл. 54ж, ал. 2, т. 1 от КСО длъжностното лице по осигуряването за безработица е постановило разпореждане № 214-00-5044-5 от 06.06.2019г./лист 48/, с което на основание чл.54ж, ал.2, т.1 от КТ е отменено разпореждане № 214-00-5044-1 от 19.09.2019 г. за отпускане на ПОБ на И. К..

С разпореждане № 214-00-5044-6 от 06.06.2019г., е постановен отказ за отпускане на ПОБ на И. К. по подаденото на 12.09.2016г. заявление с данни за последно правоотношение с [фирма].

С оспореното в настоящото производство Разпореждане № 214-00-5044-7 от 21.06.2019г. на ръководителя по осигуряването за безработица, на основание чл. 54ж, ал. 3 и във връзка с чл. 114, ал. 1 от КСО е разпоредено К. да възстанови недобросъвестно получено парично обезщетение за безработица (ПОБ) за периода от 08.09.2016г. до 01.05.2017г. вкл., в размер на 3789.18 лв. главница и 926.15 лв. - дължима лихва от датата на неоснователно полученото обезщетение до датата на разпореждането, с мотиви: „След извършена проверка в [фирма], ЕИК[ЕИК], данните, подадени по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО за периода от 11.08.2016г. до 07.09.2016г. са заличени поради липса на търговска дейност на дружеството. За същия период И. К. К. не е осигурено лице по смисъла на чл. 10 от КСО и § 1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на КСО и не отговаря на изискванията на чл. 54а от КСО. За периода от 08.09.2016 г. до 01.05.2017 г. лицето е получавало парично обезщетение за безработица.”

Жалбоподателят е подал срещу него жалба с вх. № 1012-21-1214/19.07.2019г. до директора на ТП на НОИ - С.-град. С Решение № 1040-21-591/ 20.11.2019г. Директорът на ТП на НОИ – С.-град е отхвърлил жалбата като неоснователна и е потвърдил издаденото разпореждане.

Административен съд София- град, след като съобрази събраните в хода на производството доказателства, които прецени с оглед доводите и становището на страните, прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 118, ал. 2 от КСО, от надлежна страна по чл. 118, ал. 1 от КСО, срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради

което е допустима.

По същество, същата е неоснователна по следните съображения:

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, съгласно чл. 117, ал. 3 от КСО - Директор на ТП на НОИ, в кръга на правомощията му, като е спазена изискуемата писмена форма и са съобразени материалноправните и процесуалните разпоредби. Разпореждане № 214-00-5044-7 от 21.06.2019г., също е издадено от компетентен орган – П. Г. Ц. – главен инспектор по осигуряването, на който на основание чл.107 от КСО и чл.29, ал.1 от Инструкцията за реда и начина за осъществяване на контролно-ревизионна дейност от контролните органи на НОИ, е възложено със Заповед №ЗР-5-21-00599255/29.07.2019 г. на Директор на ТП на НОИ С. – град, да бъде извършена проверка на разходите на ДОО, на И. К. К.. Разпореждането е издадено в предвидената от закона писмена форма и в утвърдената от Управителя на НОИ форма, съгласно правомощията му по чл. 37, ал.5, т.2 от КСО и същото съдържа фактически и правни основания.

В хода на проведеното административно производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Извършването на проверка по разходите на ДОО по реда на чл. 108 от КСО касае контрол по спазването от осигурителите на нормативните актове по ДОО във връзка с дейността, възложена на НОИ, включително коректността на подаваните от осигурителя данни в Регистъра на осигурените лица, въз основа на които се отпускат и изчисляват паричните обезщетения. Всички документи във връзка с извършване на дейност от осигурителя, възникването на трудово правоотношение, респ. на осигурително правоотношение, начисляване и изплащане на трудови възнаграждения, подаване на данни по чл. 5, ал. 4 от КСО следва да се съхраняват от осигурителя в качеството му на такъв и във връзка с извършването на проверки от компетентните органи на НАП, НОИ и ИА ГИТ, във връзка с възложените им дейности. Работниците и служителите, назначени по трудов договор, не разполагат с документите, от които да се установи цялостната дейност на осигурителя по отношение на осъществяването на общественото осигуряване. В тази връзка, при извършване на проверка по разходите на ДОО на осигурителя, страна в производството е само проверявания осигурител, и само той може да бъде адресат на административния акт (задължителни предписания съгласно чл. 37, ал. 1 и чл. 38, ал. 1 от ИНСТРУКЦИЯ № 1 от 3.04.2015 г. за реда и начина за осъществяване на контролно-ревизионна дейност от контролните органи на Националния осигурителен институт), издаден в резултат на проверката.

В тази връзка неоснователно се явява възражението, че възобновяването на производството по отпускане на парично обезщетение за безработица на И. К. К. е в нарушение на разпоредбите на чл. 102, ал. 1 и 2 АПК във вр. с чл. 99, т. 2 от АПК. В случая не се касае за възобновяване на производството по реда на чл. 103 от АПК във вр. с чл. 99, т. 2 от АПК, което е от компетентността на по-горестоящия административен орган, тъй като се касае за административен акт (разпореждане за отпускане на ПОБ), подлежащ на оспорване по административен ред, а за производство по чл. 54ж, ал. 2, т. 2 от КСО за преразглеждане на административен акт.

Неоснователно е и възражението на жалбоподателя за допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила, поради неуведомяването му и неучастието му в производството по издаване на оспорените актове.

По отношение приложението на материалния закон:

Съгласно чл. 54ж, ал. 1 от КСО, паричните обезщетения за безработица се отпускат, изменят, отказват, спират, прекратяват, възобновяват и възстановяват с разпореждане на длъжностното лице, на което е възложено ръководството на осигуряването за безработица или друго длъжностно лице, определено от ръководителя на териториалното поделение на Националния осигурителен институт, като според чл. 54ж, ал. 2 от КСО, влязлото в сила разпореждане по ал. 1 може да се измени или отмени от органа, който го е издал, когато: 1. са представени нови документи или доказателства, които имат значение за определяне правото, размера и периода на паричното обезщетение за безработица; 2. паричното обезщетение за безработица е неправилно отпуснато или неправилно е отказано отпускането му.

Съгласно чл. 54л от КСО, отпускането, изчисляването, изменянето, отказването, спирането, прекратяването, възобновяването и възстановяването на паричните обезщетения за безработица се извършват въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 и на данните, декларирани в подадените от лицата документи за отпускане на обезщетенията при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от Наредбата за отпускане и изплащане на паричните обезщетения за безработица изплащането на паричното обезщетение за безработица осигурителният стаж се установява с данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО, с трудови, служебни и осигурителни книжки и с документ по образец, утвърден от управителя на НОИ, като осигурителен стаж, придобит по законодателството на държава, с която Република България има сключен международен договор в областта на социалното осигуряване, се удостоверява с документ, предвиден в съответния договор.

Съгласно разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от КСО, осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ. Съгласно § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО "осигурено лице" е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1 и за която са внесени или дължими осигурителни вноски.

Анализът на цитираните разпоредби сочи, че съответното длъжностно лице издава разпореждане за отмяна на влязло в сила разпореждане за отпускане на парично обезщетение за безработица по чл. 54а от КСО, когато са представени нови документи или доказателства, които имат значение за определяне правото, размера и периода на паричното обезщетение за безработица и/или когато паричното обезщетение за безработица е неправилно отпуснато или неправилно е отказано отпускането му.

Според разпоредбите на чл. 114, ал. 1, 2 и 3 от КСО (в приложимата

редакция), недобросъвестно получените суми за осигурителни плащания се възстановяват от лицата, които са ги получили, заедно с лихвата по чл. 113, а добросъвестно получените суми за осигурителни плащания не подлежат на възстановяване от осигурените лица с изключение на следните случаи, в които възстановяването на сумите е без лихва до изтичането на срока за доброволно изпълнение: 1. по чл. 40, ал. 7, чл. 54е и чл. 54м, ал. 2, т. 2; 2. когато след изплащането им са представени нови документи или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане; 3. на изменение или прекратяване на обезщетение или пенсия в резултат на получени доказателства при прилагане разпоредбите на международни договори, по които Република България е страна. За възстановяване на сумите по ал. 1 и 2 длъжностното лице, на което е възложено ръководството на контрола по разходите на държавното обществено осигуряване в съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт, или друго длъжностно лице, определено от ръководителя на поделението, издава разпореждане, което подлежи на доброволно изпълнение в 14-дневен срок от връчването му. В тези случаи не се съставя ревизионен акт за начет по чл. 110, ал. 1, като разпорежданията се връчват на лицата по реда на чл. 110, ал. 4.

С оглед събраните по делото доказателства, настоящият съдебен състав намира, че в случая административните органи са действали съобразно изискванията на закона.

Правното основание за издаване на разпореждане № 214-00-5044-5 от 06.06.2019г. на ръководител на осигуряване за безработица при ТП на НОИ - С. е разпоредбата на чл. 54ж, ал. 2, т. 1 от КСО.

Според цитираната правна норма влязлото в сила разпореждане по ал. 1 може да се измени или отмени от органа, който го е издал когато са представени нови документи или доказателства, които имат значение за определяне правото, размера и периода на паричното обезщетение за безработица, както и когато паричното обезщетение за безработица е неправилно отпуснато или неправилно е отказано отпускането му.

Събраните по делото доказателства установяват по категоричен начин, че жалбоподателят не е упражнявал трудова дейност съгласно разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от КСО и не бил осигурено лице по смисъла на § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО за периода 11.08.2016 г. до 08.09.2016 г. Предвид представените нови доказателства от извършените проверки, се установява, че трудов договор № 093/11.08.2016г. между работника И. К. и „работодателя“ [фирма] БИК[ЕИК], е сключен след смъртта на управителя на дружеството С. В. И., починала на 15.07.2016г. Безспорно

се установява по делото липсата на правоприемство и вписване в Търговския регистър на нов управител на дружеството.

Правното основание за издаване на оспореното в настоящото производство разпореждане № 214-00-5044-7 от 21.06.2019г. на ръководител на осигуряване за безработица при ТП на НОИ – С., е чл. 54ж, ал. 3 във връзка с чл. 114, ал. 1 от КСО.

Разпоредбата на чл. 54ж, ал. 3 от КСО сочи, че длъжностното лице по ал. 1 издава разпореждане за възстановяване на неоснователно изплатените обезщетения за безработица, т. е. длъжностното лице действа при условията на обвързана компетентност - когато установи, че неоснователно са изплатени парични обезщетения за безработица той е длъжен да издаде разпореждане за възстановяването им.

От своя страна чл. 114, ал. 1 от КСО изисква недобросъвестно получените суми за осигурителни плащания да се възстановяват от лицата, които са ги получили.

Настоящият съдебен състав счита, че жалбоподателят И. К. недобросъвестно е получил парично обезщетение за безработица за процесния период - 11.08.2016г. до 01.05.2017г. Недобросъвестността не се предполага и в тежест на административния орган е да установи тази недобросъвестност. В конкретния случай тя се извлича от обстоятелството, че жалбоподателят е знаел, че не е възникнало легитимно трудово правоотношение между него и работодателя [фирма]. С оглед настъпилата смърт на управителя на дружеството С. В. И. на 15.07.2016г., очевидно е, че трудов договор № 093/11.08.2016г. с [фирма], представлявано от управителя С. В. И., няма как да е подписан от починалото лице. Предвид допълнително събраните в хода на административното производство доказателства /трудова книжка, декларацията, попълнена от жалбоподателя на 12.08.2019 г. и др./, се налага изводът, че И. К. К. не е упражнявал трудова дейност като „домакин-склад“ по представения антидатиран трудов договор, поради фактическата невъзможност подобен документ да е подписан на сочената дата -11.08.2016 г. от починало лице.

С оглед събраните по делото доказателства съдът счита, че в случая административният орган, издал оспореното решение е действал съобразно изискванията на закона. След като след извършена проверка в [фирма], ЕИК[ЕИК], данните, подадени по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО за периода от 11.08.2016г. до 07.09.2016г., са заличени поради липса на търговска дейност на дружеството, правилен е изводът, че за същия период И. К. К. не е осигурено лице по смисъла на чл. 10 от КСО и § 1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на КСО и не отговаря на



изискванията на чл. 54а от КСО. Предвид на това, че за периода от 08.09.2016 г. до 01.05.2017г. лицето недобросъвестно е получавало парично обезщетение за безработица в размер на 3789.18 лв. и главница и 926.15 лв., следва същата да бъде възстановена.

От изложеното, се налага извода, че Директорът на ТП –НОИ –С. град е постановил решението си в съответствие с материалния закон и с неговата цел, поради което оспорването е неоснователно и следва да бъде отхвърлено.

С оглед изхода на делото искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 100 лева съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл.144 от АПК във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащането на правната помощ /обн., ДВ, бр. 5 от 17.01.06г./.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал.2 предложение последно от АПК, Административен съд – София град,

### **Р Е Ш И:**

**ОТХВЪРЛЯ** жалбата на И. К. К. чрез адвокат А. Ч. срещу Решение № 1040-21-591/ 20.11.2019г. на Директора на ТП на НОИ С. - град, с което е отхвърлена като неоснователна жалбата на И. К. К. срещу Разпореждане № 214-00-5044-7 от 21.06.2019г., на ръководителя по осигуряването за безработица и е потвърдено Разпореждане № 214-00-5044-7 от 21.06.2019г., на ръководителя по осигуряването за безработица.

**ОСЪЖДА** И. К. К., ЕГН 8903317125от [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати на ТП на НОИ С. - град по делото в размер на 100 /сто / лева.

**РЕШЕНИЕТО** може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:**